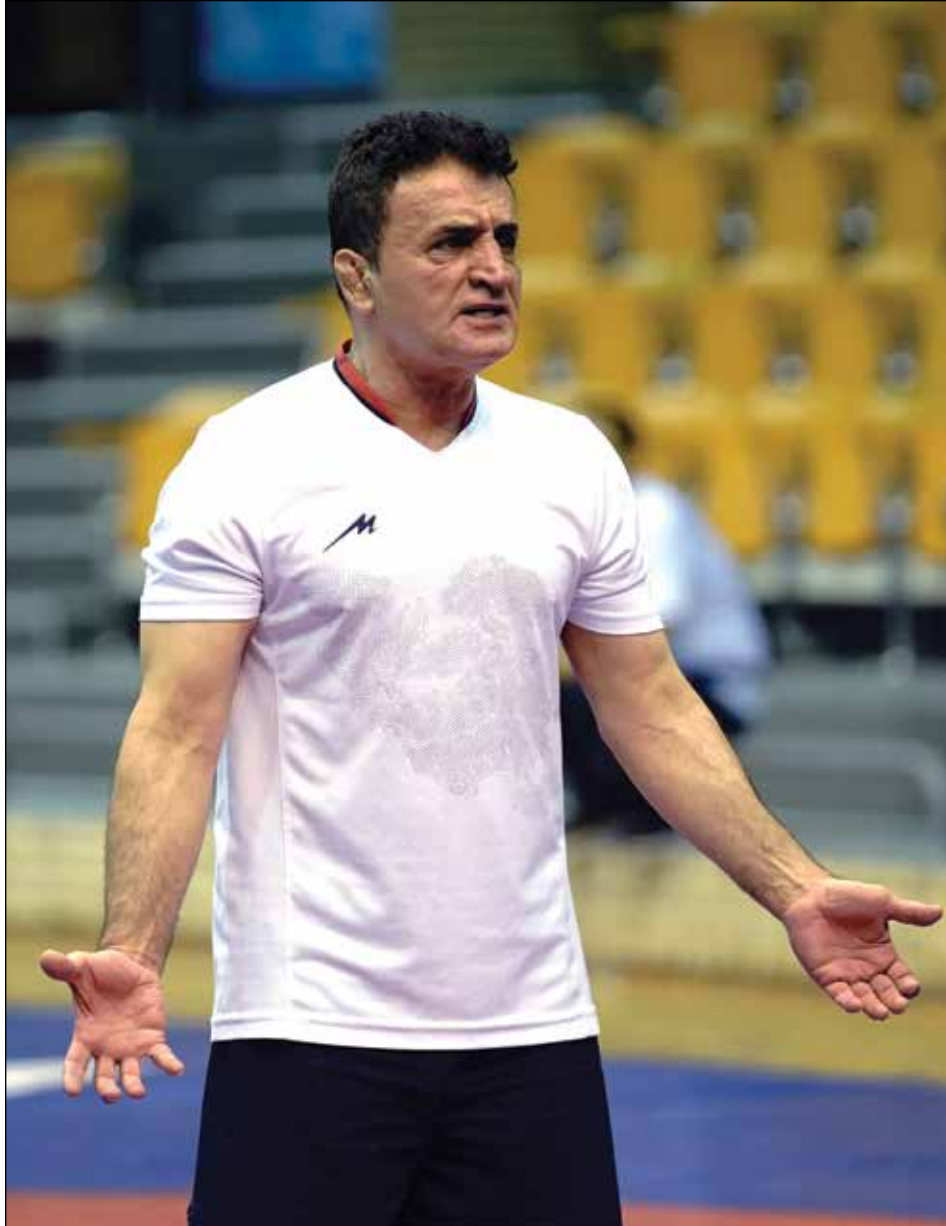

برو، ما می خواهیم بخوابیم. گفت تا هر زمان دیگر لازم باشد اینجا می مانم تا جواب را از شما بگیرم.

دو سالی از آن ماجرا می گذرد و شما الان در حال اعزام به توکیو هستید و زمان زیادی در اختیار ندارید. اوضاع که مثل ریو نیست؟

ابدا شبیه به آن دوره نیست. علیرضا دبیر لطف عجیبی به من دارد و هرکاری هم توانسته انجام داده و در کنارش هم حمید است که الحق اجازه نداده آب از آب تکان بخورد. از خدا می خواهم که تا المپیک به من قوت بدهد که با تمام توان کار را پیش ببرم.

فقط تا المپیک؟ یعنی باز هم جدایی؟

این را می گویم که همه ی آنهایی که پشت در فدراسیون نشسته اند تا تیم به آنها برسد، بدانند که محمد بنا تا المپیک می ماند و بعد هم می رود. البته این افراد در سال های گذشته هم در صف نشسته بودند، اما تیم را به آنها ندادند. حالا هم بعید است که با رفتن من چیزی گیرشان بیاید.

اردو مشکلی دارد؟

به هیچ عنوان همه چیز فراهم است؛ علیرضا و حمید هم هر کمکی خواستیم، کردند. علیرضا دبیر در این مدت برای کشتی خیلی کار کرد. به نظرم اگر کرونا نبود، الان کشتی در دوره ی دبیر تکان خوبی می خورد. بنابراین مشکلی از این بابت ندارم، فقط حسادت در رود برخی از افراد اینقدر زیاد موج می زند که اذیت کننده شده است. سال هاست که می گویند دیگران ساختند، تو استفاده کرده ای، حالا می خواهم بروم و دیگران بسازند و آنها استفاده کنند. البته ترس هایی هم از خودم دارم. به همین خاطر با خود عهد کردم که بعد از المپیک توکیو از کشتی بروم.

ترس از آینده تان در تیم ملی کشتی فرنگی؟

قرار نیست که تا آخر دنیا، محمد بنا سرمربی تیم ملی کشتی فرنگی بماند. قرار نیست با عصا هم کنار تشک بیایم. می خواهم بروم و جوان ترها بیایند و تیم را بسازند. من هم در حد مشورت دادن کمک کنم. امیدوارم جوان ترها بتوانند به تیم ملی کمک کنند. تمام فکرو ذکر من این بود که حمید سوریان بعد از دوران قهرمانی اش، سرمربی تیم ملی شود، اما حالا رفته در قامت مدیریت، اما اطمینان دارم که حواس اش به تیم است و بهترین تصمیم را برای این تیم می گیرد. با وجود حمید، خیال من هم راحت است.

بعد از المپیک، فاصله ی کمی تا برگزاری مسابقات جهانی باقی می ماند و شاید تغییر، زیاد هم مناسب نباشد.

ببینید، باید در مورد هر موضوعی در زمان خودش صحبت کرد و شاید الان در مورد اینکه من بعد از المپیک بروم یا نه، زود باشد. بحث کلی این است که باید بروم. حالا اگر بعد از

اگر المپیک محور نبودیم، چطور سه طلای المپیک را در لندن گرفتیم؟

شاید در بحث حمایت از قهرمانان المپیک، کمی کوتاهی شده است؟

اصلا قبول ندارم که به لحاظ حمایت از قهرمانان هم کوتاهی شده است. شاید در مواردی کمبودهایی باشد، اما اینطور نبوده که کوتاهی شده باشد. شما یکی از قهرمانان المپیک را نشان بدهید که بعد از کسب مدال المپیک، وضع مالی خوبی نداشته باشد. حالا مدام عنوان می کنند که روسیه یک میلیون دلار پاداش می دهد. خب بدهد به ما چه؟ روسیه یکی از ابر قدرت های اقتصادی در دنیاست و می تواند چنین پاداشی بدهد. اینجا چرا باید چنین پاداشی بدهند؟ مردم در اینجا چگونه زندگی می کنند و در روسیه چه وضعی وجود دارد؟ اینجا هم البته پاداش خوبی می دهند، اما یک عده فقط می گویند که «ورمن» یعنی فقط بده به من. مردم با کرونا درگیر هستند و با جان شان در حال جنگ هستند، آن وقت دغدغه ی ما این شده که المپیک محور هستیم یا نیستیم؟ علیرضا دبیر بهترین سالن را ساخته و در حال ساخت یک سالن دیگر هم است، اما کسی اینها را می بیند؟ هر کاری انجام بدهد، عده ای دنبال بهانه هستند تا یک ایراد پیدا کنند. همین امروز و فرداست که بگویند چرا به هر نفر ماهی پنج هزار دلار حقوق ماهیانه نمی دهد.

وظیفه دارم تا زمانی که هستم، نسل جدیدی را بسازم و امیدوارم که روی این افراد بهتر کار کنم و قهرمان هایی را به کشتی فرنگی تحویل بدهم که همه چیز تمام باشند.

حالا که در آستانه ی المپیک هستیم، خوب است که در این باره هم حرف بزنیم. کشتی، المپیک محور است؟ یا اصلا فضا را المپیکی می بینید؟

نمی دانم این حرف ها چرا مطرح می شود، یعنی چه که المپیک محور نیستیم؟ وقتی می بینیم که مردم در تامین معیشت شان مانده اند، گله کردن و از مشکلات نالیدن به بهانه ی المپیکی نبودن، چه سودی دارد؟ داد چه چیز را باید بزنم؟ زمان احمدی نژاد مدام از کمبودها گلایه می کردم، چون می دیدم نفت را دویست دلار می فروشتند و پول هست، اما به ورزش و کشتی تزریق نمی شود. اما الان از چه چیزی گلایه کنم، وقتی می بینم اقتصاد کشور در شرایط بحرانی قرار گرفته است؟ از یک سو تحریم ها و از سوی دیگر کرونا، که کل دنیا را فلج کرده. الان من به علیرضا دبیر چه فشاری بیاورم؟

شاید در قیاس با قبل از انقلاب این طور باشد که المپیک محور نبودیم؟

ما قبل از انقلاب المپیک محور بودیم، چکار کردیم؟ کشتی ایران چند مدال طلا قبل از انقلاب به دست آورد و چند مدال طلا بعد از انقلاب؟

این المپیک نرفتم، تا کی می توانم بمانم؟ من در زندگی ام به هر چیزی که می خواستم رسیدم و هیچ آرزوی دیگری از این بابت ندارم. بعد از بررسی نتایج توکیو می شود بهتر تصمیم گرفت. حالا شاید جهانی را هم ماندم و بعدش رفتم، یا اصلا نماندم. چون اعتقاد دارم که در حد فاصل المپیک تا جهانی اتفاقی رخ نمی دهد. قبل از جهانی ۲۰۱۴ رفتم و تیم قهرمان شد. نمی شود کلیت تیم را در دو ماه تغییر داد.

از بین شاگردان شما کسی هست که بتواند هدایت تیم را بر عهده بگیرد؟

من شاگرد ندارم. کشتی گیرانی که در تیم ملی بزرگسالان کار کردند، شاگردان مربیان سازنده هستند که در استان ها کار می کنند. این کشتی گیران مرحله به مرحله بزرگ شدند و به تیم ملی رسیدند و تبدیل شدند به نخبه و ما در تیم ملی بزرگسالان از این نخبه ها به بهترین شکل استفاده کردیم تا بتوانیم بهترین نتیجه را به دست بیاوریم. بنابراین نمی توانیم این افراد را که در اردوی بزرگسالان بودند، شاگردان محمد بنا بدانیم.

نسلی که توانست قهرمانان زیادی را به کشتی فرنگی معرفی کند، می تواند به لحاظ مربیگری هم این رشته را تامین کند و دیگر دغدغه ای از این بابت وجود نداشته باشد؟

این نسل از کشتی، جنبه ی قهرمانی را زیاد داشت، اما جنبه ی خیلی چیزهای دیگر را نداشت. الان